

Màgiques coincidències

Era la nit més màgica de l'any. L'Adrià, de vuit anys, s'havia posat al llit amb emoció i una mica de nervis. Feia dos dies que li havia caigut la primera dent i l'havia guardat sota el coixí esperant la visita del Ratolí Pérez. Però aquella nit no era una nit qualsevol: també arribaven els Reis d'Orient! A la sala d'estar, hi havia deixat el plat amb torrons, galetes, un got de llet i un recipient amb aigua per als camells.

Quan la casa va quedar en silenci, els protagonistes de la nit van començar a aparèixer.

El Ratolí Pérez va entrar silenciosament per la finestra de l'habitació de l'Adrià, lluint el seu saquet d'or brillant. Es va enfilar pel moble i va buscar amb cura sota el coixí fins a trobar-hi la dent, blanca i petita com una perla. Estava a punt de deixar-hi una moneda brillant quan va sentir unes passes al passadís.

Els Reis d'Orient – en Melcior, en Gaspar i en Baltasar – havien arribat amb discreció a la casa. Els camells descansaven al jardí, menjant l'herba que havien deixat preparada. En Melcior portava una capsa de llapis de colors, en Gaspar un llibre ple d'aventures, i en Baltasar un joc de construcció que l'Adrià feia temps que desitjava. Però, en

acostar-se a l'habitació, van veure una petita ombra que s'hi movia.

– Qui hi ha allà? – va preguntar en Gaspar amb una veu profunda però amable.

El Ratolí Pérez, sobresaltat, es va girar. – Soc jo, el Ratolí Pérez. Estic recollint la dent de l'Adrià. I vosaltres?

En Melcior va fer un pas endavant amb un somriure. – Nosaltres som els Reis d'Orient, venim a portar-li els regals. Sembla que aquesta nit és especial per a ell.

El Ratolí Pérez va assenyalar el coixí. – Això sí que és una coincidència! Però, què farem? Si el despertem, la màgia desapareixerà!

Els Reis d'Orient i el Ratolí Pérez van asseure's al costat de la finestra per planejar-ho. Van decidir treballar plegats per no fer soroll i assegurar que l'Adrià tingués una nit màgica.

En Baltasar, que tenia les mans més grans i suaus, va aixecar amb delicadesa el coixí mentre el Ratolí Pérez deixava la moneda. Després, en Gaspar i en Melcior van posar els regals al costat de les sabates de l'Adrià, assegurant-se que tot estigués perfecte.

– Això és treball en equip! – va dir Pérez amb un somriure. – Aquesta nit demostra que, ajudant-nos, podem fer coses increïbles.

Els Reis van assentir. – No només hem de portar regals, també hem de recordar als nens el valor de compartir, d'ajudar i d'estimar la família.

Quan l'Adrià es va despertar, es va trobar amb una moneda sota el coixí i, al costat de les seves sabates, els regals que tant desitjava. Va

córrer a explicar-ho tot a la seva família, convençut que la màgia de Nadal i de Reis era més forta que mai.

I aquella nit no només va rebre regals: també va aprendre que, quan col·laborem amb els altres, tot surt millor. Així, el Nadal va tornar a omplir la casa de valors, amor i una màgia que només es pot viure en família.

I diuen que, des d'aquella nit, els Reis d'Orient i el Ratolí Pérez sempre es truquen quan s'acosta una nit especial. Perquè, quan treballen junts, poden fer la màgia encara més gran.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Per què creus que les coincidències del conte són màgiques? Alguna vegada t'ha passat alguna cosa sorprenent que semblava estar destinada a passar?

Com creus que es van sentir els personatges quan es van adonar de les connexions entre ells? Què faries si descobrissis una connexió especial amb algú que acabes de conèixer?

Què penses sobre el fet que les petites accions poden tenir grans conseqüències? Com podem ser més conscients de l'impacte que tenim en els altres?

Creus que el destí o les coincidències tenen algun paper en la nostra vida? Com podem aprofitar les oportunitats que apareixen inesperadament?

Què podem aprendre d'aquest conte sobre la importància de les relacions i les connexions amb les persones que ens envolten?